

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۲۶ اپریل ۲۰۲۰

تبلیغات علیه طالب، بازتاب تضاد های درونی هیأت حاکمه امریکاست

شنبه - ۰۶ ثور ۱۳۹۹ - کابل: از جمله اخبار مهم در روز های اخیر، تمرکز مجدد رسانه ها به جنایاتی است که از جانب طالب در افغانستان صورت می گیرد. این تبلیغات که دقیقاً بعد از مدتی سکوت مجدداً از سر گرفته شده و عملاً در آن مفاد موافقتنامه امریکا با طالب تحریف می گردد و "کاهش خشونت" را که می بایست پیامد و بعد از رهائی زندانیان و آغاز مذاکرات به اصطلاح بین الافغانی می بود، به مثابه پیش درآمد و مقدمه شروع آن دو روند تبلیغ می گردد، موضع بحث و یا دداشت امروز ما را می سازد.

به نظر من همان طوری که در عنوان مطلب نیز تذکار داده ام، این روند و مقدمات آن که عمدتاً به وسیله باند "غنی احمدزی" اجراء می شود، خلاف ظواهر امر که تمام گناه ها و کمبود ها به گردن "غنی احمدزی" انداخته می شود، ریشه در آنجا نداشته، بلکه بازتاب تضاد بین پنتاگون به نمایندگی از ماشین جنگی امریکا با وزارت خارجه به نمایندگی از ماشین "دیپلوماسی" آن کشور می باشد.

بر هیچ کسی پوشیده نیست، که اداره امور در امریکا، محصول تباری و همکاری جناح های مختلف سرمایه که به وسیله شعبات و مراکز متعدد قدرت نمایندگی می گردد، می باشد. این امر از گذشته های دور همین طور بوده، امروز نیز به همان سان است و تا زمانی که امپریالیسم به مثابه یک سیستم امپریالیسم امریکا را اداره می نماید، نیز باقی خواهد ماند. این را هم می دانیم که با روی کار آمدن "ترمپ"، از آن جایی که وی در آغاز قصد نداشت با تعقیب سیاست های گذشته، تمام تخمهایش را در سبد جناح های "سرمایه نظامی" و "سرمایه نفتی" بگذارد، از همان آغاز به وقفه ها باشدت و حدت متغیر با مخالفت آنها مواجه گردیده است. این تضاد گاهی آنقدر ملموس بوده که ظرف یک ساعت، "ترمپ" را وادار به نمایشات مسخره ای ساخته است. یعنی وقتی زیر فشار تعهدات بخش هائی از سرمایه مالی، خواسته است بر سیاست نظامی گرایانه کشورش انتقاد نماید و یا هم وعده خروج نیرو های امریکائی را از اینجا و آنجا بدهد، دیده شده که اندکی بعد تر حرفش را پس گرفته و باز هم به ساز جناح سرمایه نظامی رقص را ادامه داده است. سوریه، عراق و افغانستان، نمونه های روشن این رقص های متفاوت در یک بازه زمانی محدود می باشند.

با در نظر دات این که امسال، در امریکا انتخابات ریاست جمهوری صورت می گیرد و ترمپ قول داده بود که بر جنگهائی که امریکا در آن دخیل است نقطه پایان خواهد گذاشت، همه شاهد هستیم که وزارت خارجه جهت نمایش

صداقت و وفای به عهد ترمپ، از طریق اعزام "زلمی خلیل‌زاد" به افغانستان و توظیف وی به عقد موافقتنامه صلح با طالب، خواست برای خودها اعتباری سرهم بندی نماید، اعتباری که خارگلی جناح سرمایه‌نظامی می‌توانست، باشد. این دست‌آورد، پنتاگون را در آن مقطع وادار ساخته بود، تا موفقیت طرف یعنی وزارت خارجه را به رسمیت شناخته، حتا خود را نیز همراه با آن دست‌آورد نشان دهد. اما این اوضاع فقط تا زمانی دوام نمود که وزارت خارجه و درکل ماشین دیپلماتی امپریالیسم امریکا و در رأس آنها کاخ سفید، زیر فشار اشتباهات مرگ آور و تباه کننده کاخ سفید در شناسائی و مبارزه علیه ویروس کرونا به زانو نیفتاده بود.

با آشکار شدن شکست‌ها و ناتوانی‌های ترمپ در قبال اداره اوضاع در زمان ویروس کرونا، پنتاگون زمان را مناسب یافته، "ترمپ" را به اصطلاح در نوک ناوه گیر آورده از وی می‌خواهد یا شکستش را در انتخابات آینده از همین اکنون بپذیرد و یا این که اداره امور را از ماشین دیپلماتی امریکا یعنی وزارت خارجه و کاخ سفید گرفته، به پنتاگون بسپارد و خود بدان خوش باشد ککه با همسر و خانواده عریض و طویلش به سیر انفس و آفاق بپردازد.

تشدید تبلیغات علیه طالب و طالب را که تا هنوز به موافقتنامه بین خودش و امریکا پایبند است، متهم ساختن، همه این هدف را دنبال می‌نماید که کاخ سفید رسماً موافقتنامه را مرده اعلام داشته، مطابق به خواست پنتاگون و جناح سرمایه‌نظامی، حضور نظامی اشغالگرانه امریکا را در افغانستان تقویت و به آتش جنگ بیشتر دامن بزند. هموطنان گرامی!

اگر موضوع همین طور که نوشتم نباشد، نه "غنی احمدزی" و نه هم "عبدالله عبدالمود" هیچ یک از آنها این جرأت را ندارند که خلاف اراده اشغالگران صدائی مخالف صدای آنها بلند نمایند. ذات رجز خوانی‌های "غنی احمدزی" و "عبدالمود" نشان می‌دهد که آنها از جانب امریکا تضمین‌های لازم را دریافت داشته‌اند.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع جزء لاینجزای مبارزه علیه دولت دست‌نشانده است!